

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2016, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 2, ಸಂಚಿಕೆ 6, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 Sept 2016, Bengaluru, Vol. 2, No.6, Pages-4, Reg No:KARKAN2005/68727.Editor:G.T.Govindappa.

ಚಂದ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.

Subscription :Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ಪರೇ ಚ ನ ವಿಜಾನಂತಿ,
ಮಯಮೆತ್ಥ ಯಮಾಮಸೇ;
ಯೇ ಚ ತತ್ತ ವಿಜಾನಂತಿ,
ತತೋ ಸಮ್ಮಂತಿ ಮೇಧಗಾ.

ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ತಾವೂ ಸಾವಿನ ವಶವಾಗುವೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತವರು ಇರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಯಾರು ಇದನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಲಹವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಧಮ್ಮ ಪದ-6

ಕರುಣೆಯ ಸಾರ

ಆಚಾರ್ಯ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

(ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕಾರವರ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ, ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ 23 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 2010ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅದರ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ) ಕರುಣೆ (ಕರುಣಾ) ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ಗುಣದ ಸ್ಥಿತಿ. ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೀತಿ(ಮೆತ್ತಾ), ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಸಂತೋಷ(ಮುದಿತಾ) ಮತ್ತು ಸಮತೆ(ಉಪೇಕ್ಷಾ) ತರಹ ಕರುಣೆಯೂ ಸಹ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ (ಮನಸ್ಸಿನ ಮಹೋನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿ.)

ಕರುಣೆಯನ್ನು ಬರೀ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ಕರುಣೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮಹೋನ್ನತ ಆದರ್ಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದೂ ಸಹ ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ದಿಂದ ದೂರವೇ ಇದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ (ಜೀವಿಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಜೀವಿ) ಮನಸ್ಸಿನ ತರಹದ ಮಹೋನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿ. ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ಗುಣಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ, ಧಮ್ಮದ ಗುಣಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ. ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಅಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಗುಣಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಮತ್ತು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಆಳದಲ್ಲಿ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸು ಕರುಣೆಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮೆತ್ತಾ, ಮುದಿತಾ ಮತ್ತು ಉಪೇಕ್ಷಾ ದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಈ ಮಹೋನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಧಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಫಲ.

ಧಮ್ಮದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದರ ಅರ್ಥ ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು (ಶೀಲ). ಅಂದರೆ, ಇತರರ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಡುವ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹಾನಿಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ವಾಚಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡದಿರುವುದು.

ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ತಟಸ್ಥ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು (ಸಮಾಧಿ) ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಧ್ಯಾನದ ತಟಸ್ಥ ವಸ್ತುವು ರಾಗವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷವನ್ನಾಗಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಅದು ನೇರ ಅನುಭವದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದರೂ, ಅಂತಹ ತಟಸ್ಥ ಧ್ಯಾನದ ವಸ್ತುವಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೇರ ಅನುಭವದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು (ಪಸ್ಸ) ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಕುರುಡು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಕುರುಡು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಬಲಹೀನಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಲಿತಂತೆ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡ ಹಳೆಯ ಮಲಿನತೆಗಳು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಲಿನತೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಸಹಜವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಗುಣಗಳಾದ ಮೆತ್ತಾ, ಕರುಣಾ, ಮುದಿತಾ ಮತ್ತು ಉಪೇಕ್ಷಾ ದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧತೆಗಳ ಹಳೆಯ ಸಂಗ್ರಹ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಅಶುದ್ಧತೆಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತಿರುವೋ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಶುದ್ಧತೆಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅಹಂಕಾರ ಒಂದು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಅಹಂಕಾರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಸ್ವ-ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಗಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನಸ್ಸು ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮುಕ್ತವಾದಷ್ಟೂ, ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೆತ್ತಾ, ಕರುಣಾ, ಮುದಿತಾ, ಮತ್ತು ಉಪೇಕ್ಷಾ ದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಹಾರ ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪಸ್ಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ.

*****

ಬುದ್ಧನ ಅನಂತ ಕರುಣೆ

(ಏಪ್ರಿಲ್ 2013ರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ದುರ್ದೈವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬುದ್ಧನ ಅಂತಃಕರಣ ಅನಂತ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಇದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

1. ಪಟಾಚಾರಾ.

ಶ್ರಾವಸ್ವಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪಟಾಚಾರ ಜನಿಸಿದ್ದಳು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದರು- ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಅವರ ಮಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗಳು. ಶ್ರಾವಸ್ವಿಯ ಏಳು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಈ ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಮಗಳು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಯುವ ಸೇವಕನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವನ ಕೆಟ್ಟ ಸಹವಾಸದಿಂದ, ಅವಳು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯಾರು ಎಂದು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಹಣ ಮತ್ತು ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಓಡಿ ಹೋದರು. ನಗರದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅವಳ ಮನೆಯಿಂದ ಕದ್ದು ತಂದಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತು ಇರುವ ತನಕ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಎರಡು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆದರೆ, ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದರು. ನಾಗರಹಾವು ಕಚ್ಚಿ ಅವಳ ಗಂಡನೂ ಸತ್ತು ಹೋದ. ಈ ಬಡ ನತದೃಷ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರಾವಸ್ವಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಭೀಕರ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಮಳೆಯಿಂದ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಏಳು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಅವಳ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮತ್ತು ಸಹೋದರ ಸತ್ತು ಹೋದರು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಅವಳು ಶ್ರಾವಸ್ವಿ ನಗರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲೇ, ರುದ್ರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನನ್ನವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಆಘಾತ ತಾಳಲಾರದೆ, ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿಮಿತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರಾವಸ್ವಿ ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ಅಂತಹ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾರಮೀಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ, ಬುದ್ಧನು ಜೇತವನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಶ್ರಮದ ಮುಂದೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಧರ್ಮದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ, ಭಗವಾನರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆಗ ಪರಮ ಪವಿತ್ರರು ತುಂಬಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು, “ನನ್ನ ನತದೃಷ್ಟ ಮಗುವೆ, ನಿನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾ.” ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಅಮೃತದಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಿತು. ತಾನು ಬೆತ್ತಲೆ ಇದ್ದೆನೆ ಎಂದು ಅರಿತಳು. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುದುರಿ ಹೋದಳು. ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ತನ್ನ ಶಾಲನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಹೊದಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಬಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಪಟಾಚಾರ ಅಂದರೆ, “ಶಾಲಿನಿಂದ ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು” ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಆಕೆ ಬುದ್ಧನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಬೇಡಿದಳು. “ಮಗು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ, ಧರ್ಮ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಭಗವಾನರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅವಳು ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಳು. ಹಿಂದಿನ ಅವಳ ಪಾರಮಿಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆ ಪ್ರವಾಹ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವಳಾದಳು. ಅಂದರೆ ಶ್ರೋತಾಪನ್ನ ಆದಳು. ಪರಮ ಪವಿತ್ರರು ಆಕೆಗೆ ನ್ಯಾಸಿನಿಯ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಮುಕ್ತಿದಾಯಿನಿ ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಧೃಢವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೋತಾಪನ್ನದಿಂದ ಅರಹಂತಳಾದಳು. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಳಾದಳು.

(2) ಕಿಸಾ ಗೋತಮಿ :

ಬುದ್ಧನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ರಾವಸ್ವಿ ನಗರದ ಒಂದು ಬಹಳ ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗೋತಮಿ ಜನಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ತೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಬಾಗಿರ್ದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಜನಗಳು ‘ಕಿಸಾ ಗೋತಮಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವಳ ವಿವಾಹವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ಸಂತೋಷ ಆಕೆಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಡಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಟುವಾದ ಚುಚ್ಚುಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದೃಷ್ಟ ಲಲಿಯಿತು. ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆದರೆ ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಂತೋಷ ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮಗುವಿಗೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋದ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಅವಳ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಸತೀತ್ವಕ್ಕೆ ಮಗುವೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಸಾವು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ತೀವ್ರ ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾದಳು. ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನ ಎದೆಗವಚಿಕೊಂಡು ರೋದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮಗುವನ್ನು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಜನಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ, ನನ್ನ ಸತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಬದುಕಿಸುವಂತಹ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸುವಂತಹ ಔಷಧಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಅವಳನ್ನು ಸಂತೈಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಆಗ ದಯಾಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಕರುಣಾಮಯಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೈದ್ಯನಾದ ಬುದ್ಧನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನರು ಜೇತವನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನ್ನ ಸತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಎದೆಗವಚಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ರೋದಿಸುತ್ತಾ ಕಿಸಾ ಗೋತಮಿಯು ಜೇತವನ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬುದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿದಳು. ಮಗುವಿನ ಶವವನ್ನು ಭಗವಾನರ ಪಾದದ ಬಳಿಯಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಬುದ್ಧ ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರೂ ಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಸಾವಿವೆ ಕಾಳನ್ನು ತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಸಾವಿವೆ ಕಾಳನ್ನು ತರಲು ಕಿಸಾ ಗೋತಮಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಓಡಿದಳು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಸುಸ್ತಾದಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಸಾಯುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಳು. ಅವಳಿಗೆ ಈ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬುದ್ಧ ಅವಳನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಮಗನ ಶವವನ್ನು ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಮರಳಿ ಬುದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರಣು ಹೋದಳು.

ಪರಮ ಪವಿತ್ರರು ಆಕೆಗೆ ಧರ್ಮ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಭಿಕ್ಷುಣಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪಾರಮಿಗಳ ಫಲವಾಗಿ, ಗಾಢವಾಗಿ ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಶ್ರೋತಾಪನ್ನ ಆದಳು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅರಹಂತಳಾದಳು. ದುಃಖಿತರಾದ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಕಲಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮಹಿಳಾ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಥಮಳು ಎಂದು ಪರಮ ಪವಿತ್ರರು ಘೋಷಿಸಿದರು.

ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

(‘ಫಾರ್ ದಿ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಆಫ್ ಮೆನಿ’ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕ್ಷೂರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕರುಣೆಯಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನೀವು

ಯಾವಾಗಲೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಅಮಾಯಕ ಜನಗಳ ಕೊಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ವಿಪಶ್ಯನ ಆಚಾರ್ಯರು, ಧಮ್ಮ ಸೇವಕರು, ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು, ಅಥವಾ ಸಹಾಯಕ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಯಾವ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಪಶ್ಯನ ಈಗ ತಾನೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅದು ಕಷ್ಟ. ಸಮಾಜವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಧಮ್ಮದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಧಮ್ಮದ ಒಂದು ಅಂಶ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ಸಮಾಜವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು. ಎರಡೂ ಮುಖ್ಯ. ಆದರೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದದ್ದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಶ್ಚುದ್ಧಿ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮನಶ್ಚುದ್ಧಿಯಾಗದ ಹೊರತು- ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಭಾವನೆ ಹೊಂದದ ಹೊರತು- ನಿಜವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಪರಿಚಯಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರುಗಳೇ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಒಂದು ಕಾಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಸಹ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಜನಗಳು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಹಾಯ ಕಷ್ಟ. ನಮಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. (ಪುಟ 88-89)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸೋತಾಪನ್ನದ ಮಾನದಂಡ ಏನು? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಕೆಲವು ಮಾನದಂಡಗಳಿವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿರಬಹುದು

ಈಗ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಬ್ಬಾಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಅತ್ಯಂತ ಆಳದ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿ, "ಅದೇ ನಿಬ್ಬಾಣದ ಅನುಭವ" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಬ್ಬಾಣವೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವವಿಲ್ಲ.

ಯಾರಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಬ್ಬಾಣದ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಜೀವನದ ರೀತಿ ಬದಲಾಗಲೇಬೇಕು. ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಈಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ತಮನಾಗಿರಬೇಕು. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಆಗಿರಲೇಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿರಲೇ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ಸಂಶಯ, ಸಿನಿಕತನ. ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಇಡೀ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ "ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆಯೇ? ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು" ಎಂಬ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಮಾನ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಡೀ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಮತ್ತು ಈ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದ ವಿದ್ಯಮಾನದ ಆಚೆ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಾದರೂ ನಿಬ್ಬಾಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ, ಅನುಮಾನ ಬರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದು ಒಂದು ಮಾನದಂಡ; ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸೋತಾಪನ್ನ ಆಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳೆಯಬಹುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶ ಎಂದರೆ, ಧಮ್ಮದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ "ಈ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ನಾನು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅತಿರೇಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಜನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹುಚ್ಚುತನ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಾನೆ. "ಓ! ಅತಿರೇಕಗಳು ನಿರುಪಯುಕ್ತ, ನಿಜವಾಗಿ ಅವು ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು" ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಂದೂ ಅತಿರೇಕಗಳಿಗೆ

'ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಮ್ಮ ಪಾರಮೀಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಾವೆಯೇ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಖಂಡಿತವಾಗಿ, - ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಮತ್ತು ಕಾಣದೇ ಇರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಮಾನ ಆಸಕ್ತಿ, ಹಿನ್ನೆಲೆ ಅಥವಾ ಗುಣ ಇರುವವರೊಂದಿಗೆ, ಜನಗಳು ಸಹಯೋಗ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಆ ಗುಣಗಳಿರುವ ಜನಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನಗಳ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾವು ಉತ್ತತ್ತಿಮಾಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ಧನಾತ್ಮಕ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಅಥವಾ ಕಾಣದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮರಸಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೂರದ ಪ್ರಸರಣ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬ್ಯಾಂಡಿಗೆ ನಾವು ರೇಡಿಯೋವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲ (ಟ್ಯೂನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವಲ್ಲ) ಹಾಗೆ. ಅದೇ ತರಹ, ನಾವು ಉತ್ತತ್ತಿಮಾಡುವ ತರಂಗಗಳಿಗೆ ಟ್ಯೂನ್ ಆಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ತರಂಗಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ದೈವದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ಬೇಡುವುದಲ್ಲ. ಇತರರ ಒಳ್ಳೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. "ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ದೇವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂಬ ನಾಣ್ಣಡಿಯಂತೆ. (ಪುಟ 64-65)

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಸರಿ, ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿವೆ. ಪಾಳಿ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಷೆ, ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ನನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆ. ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವು ಒಳ್ಳೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳಿ ಗಾಥೆಗಳು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕ. ಅವು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಳಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, "ನೀವು ಪಾಳಿ ಗಾಥೆಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರಬಹುದು. "ಏನಿದು ಸ್ತೋತ್ರ? ಯಾಕೆ ಅವರು ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ದ್ವೇಷ ಹೊಂದಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಳೆದ ಸಲ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಹತ್ತು ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಾಗ ಪಾಳಿ ಗಾಥೆಗಳನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮಧಾನಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾದವು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾವು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅತ್ಯಪರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ಧಮ್ಮ ಸೇವಕರುಗಳಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ. (ಪುಟ-78).

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರ ಮೊದಲನೇ ಶಿಬಿರದ ನಂತರ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಧಮ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದ ರತ್ನವನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವನ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ರತ್ನವನ್ನು ಅನಂತ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಧಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಧಮ್ಮದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕೆಲಸ. ಜನಗಳನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. (ಪುಟ-58).

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸರಳ ಮತ್ತು ಬಂಧನರಹಿತ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಧಮ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಸ್ಥನು ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ನೋಡು, ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಿಕೆಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಸರಳತೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರಳತೆಯೇ ಗುರಿಯಾಗಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. “ನೋಡಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬರೀ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಆಳದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುನ್ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಧಮ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಒಂದು ಸಲ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಿಕೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ, ಇವ್ಯಾವು ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸರಳತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇದೇ ಗುರಿಯಾದರೆ, ಅದು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಿಕೆಯ ಮುಖೇನ ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.(ಪುಟ-60).

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿ. ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ವಾಪಾಸು ಹೋದಾಗ, “ನೀನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವನು” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ: ನಿನ್ನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದ ನಾಲ್ಕನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಬಹಳ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತದೆ, ವನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತವೆ. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸೇ ಸರಿಯಾದದ್ದು; ಏಕೆಂದರೆ, ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಬದುಕುವ ಕಲೆ. ಆಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಳಿದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ ಧ್ಯಾನ ತುಂಬಾ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಏನನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ.(ಪುಟ-79).

10 ದಿನದ ತಿಬಿರಗಳು: 2016 ಡಿಸೆಂಬರ್ 14-25. **2017** ಜನವರಿ 4-15, 18-29. ಫೆಬ್ರವರಿ 1-12, 15-26; ಮಾರ್ಚ್ 1-12, 15-26 ಏಪ್ರಿಲ್ 19-30, ಮೇ 3-14, 17-28, 31-11 ಜೂನ್. **ಮೂರು ದಿನದ ತಿಬಿರ:** ಡಿಸೆಂಬರ್ 29 ರಿಂದ 01 ಜನವರಿ, ಏಪ್ರಿಲ್ 13 ರಿಂದ 16. **ಸತಿಪಠ್ಯಾನ ತಿಬಿರಗಳು:** 2017 ಮಾರ್ಚ್ 31ರಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ 8. **ವಿಳಾಸ:** ಧಮ್ಮ ಪಘುಲ್ಲ, ಆಲೂರು, ದಾಸನಪುರ ಹೋಬಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ-4ರಲ್ಲಿ, ಹಿಮಾಲಯ ಡ್ರಗ್ ಕಂಪನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇಳಿದು ಅದರ ಎದುರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಕಳಿ ಕ್ರಾಸ್‌ಗೆ ಬಂದರೆ ಆಟೋರಿಕ್ವಾ ಸಿಗುತ್ತವೆ. **ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ (ಕೆಂಪೇಗೌಡ)** ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ನಗರ ಸಾರಿಗೆ ಬಸ್ ಸಂಖ್ಯೆ: 256, 258, 258ಸಿ. ದೂ.: 080-23712377, ಮೊಬೈಲ್: 7829912733, 8861644284, 9972588377, ಇ-ಮೇಲ್: info@paphulla.dhamma.org; website: www.dhamma.org.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಧನಾ ತಿಬಿರಗಳ ಮಾಹಿತಿ

ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ: ಜಯನಗರ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8.30 ರಿಂದ 9.30ರವರೆಗೆ, ಸುರೇಶ್/ರಾಜೇಶ್ವರಿ - 98867 75401 **ಸರ್ಕಾರಿ ರಸ್ತೆ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9.00 ರಿಂದ 10.00, ನಿರ್ಮಲ್ ಬೋತ್ರಾ-93412 22999, ಸ್ವಾತಿ-93426 75811, **ಬಸವೇಶ್ವರ ನಗರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ** 8.00 ರಿಂದ 9.00ರವರೆಗೆ, ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ: 098451 71600, ಹೇಮಂತ: 074118 74462, **ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ:** 8.30ರಿಂದ 9.30ರವರೆಗೆ, ಶ್ರೀ ದಿನೇಶ್ ಕುಮಾರ್-99452 38441 **ಕೆಂಗೆರಿ:** ಸಂಜೆ 4.30ರಿಂದ 5.30ರವರೆಗೆ, ವಸಂತ್ ಜಾಜೋ-98453 95152, 98445 29309. **ಆರ್.ಎಂ.ವಿ. 2ನೇ ಹಂತ:** ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.50ರಿಂದ 9.00ರವರೆಗೆ, ಶ್ರೀ ತಾರಕ್ ಗೋರಾಡಿಯಾ-99454 58593.

ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ: ವಿಜಯನಗರ: ಸಂಜೆ 6-00 ರಿಂದ 7-00ರವರೆಗೆ, ತುಕಾರಾಮ್-97433 63339, ಪವನ್‌ಕುಮಾರ್-77607 52220.

ಪ್ರತಿ ಮೊದಲ ಭಾನುವಾರ: ವೈಟ್‌ಪೀಲ್ಡ್: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9-30 ರಿಂದ 10-30ರವರೆಗೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಲ್ಲರಿ/ರಾಜೇಶ್ ಮೊ.: 97403 22447

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿಯಲು ವೆಬ್ ವಿಳಾಸ: http://www.paphulla.dhamma.org/os/paphulla_sittings.htm

ಒಂದು ದಿನದ ತಿಬಿರಗಳ ಮಾಹಿತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು: ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ 10 ರಿಂದ 4 ಗಂಟೆ, ಧಮ್ಮ ಪಘುಲ್ಲ, ಆಲೂರು. **ಮೈಸೂರು:** ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು 4ನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9481149553, 99801005309. **ಉಡುಪಿ:** ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಎರಡನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9980897955 / 9449773942 9481149553. **ದಾವಣಗೆರೆ:** ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕೊನೆ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9844245111 / 9986962762 9448588789 **ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ:** ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಮೂರನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ: 9880661506

10 ದಿನದ ತಿಬಿರ ಆಯೋಜಿಸುವವರು ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ :
ಸಂತೋಷ ಧರ್ಮರಾಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮೊಬೈಲ್: 8762086089

10 ದಿನದ ತಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆನ್‌ಲೈನ್ ನೋಂದಣಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಬಳ್ಳಾರಿ: ಎ.ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ, ಮೊ.ಸಂ. 9449511217. ಬೆಳಗಾವಿ: ವೀರನಗೌಡ ವಿ.ಸಾರನಾಡಗೌಡ, ಮೊ.ಸಂ.9902657335. ದಾವಣಗೆರೆ: ಉದಯ ಶಿವಕುಮಾರ್, ಮೊ.ಸಂ. 9739314581(ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿ, ಅವರೇ ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.) ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ, ಮೊ.ಸಂ.9448588789.

ಪಂತಿಗೆ : ವಾರ್ಷಿಕ: ರೂ. 30, ಆಜೀವ: ರೂ. 500. ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಹೆಸರು : 'ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ'.
ಪಾವತಿಸುವ ಸ್ಥಳ: ಬೆಂಗಳೂರು. ಬ್ಯಾಂಕ್ : ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವ ವಿಳಾಸದ ಚೀಟಿ ಇಡಿ

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ್ ಕುಮಾರ್, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಚಂದ್ರಮತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪರವಾಗಿ. ಮುದ್ರಣ: ಐರಣಿ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 4ನೇ ತಿರುವು, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಬಿ.ಕಾಲೋನಿ, ದಾವಣಗೆರೆ-2. ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋವಿಂದಪ್ಪ

Printed by B.Pradeep Kumar, Published by Smt. R. Chandramathi on behalf of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and Printed at: Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and Published at Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust, #93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. Editor: GT. Govindappa,

ಮುದ್ರಿತ ವಿಷಯ ತೆರೆದ-ಅಂಚೆ

ಗೆ,
_____
_____
_____

ಇಂದ:
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560070.